

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **P. M.**
bytem
zastoupen advokátkou Mgr. Lenkou Konvalinovou
sídlem Jáchymova 26/2, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2019, č. j. 1720/2019-160/SPR/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

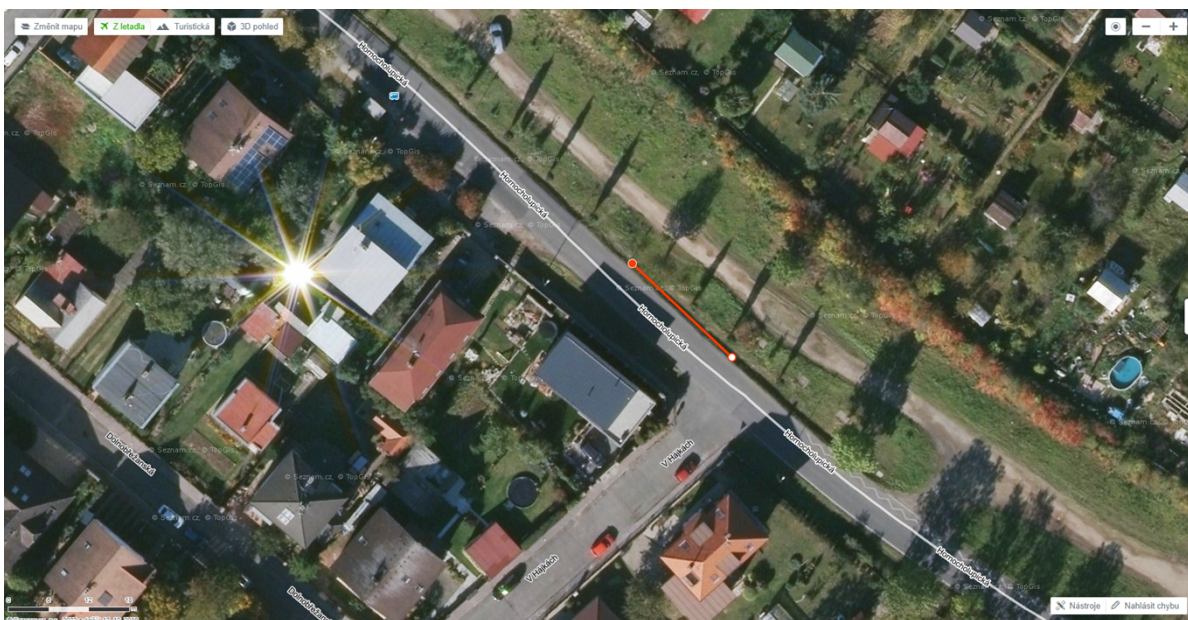
1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 12. 7. 2019, č. j. MHMP 1416814/2019/Lap, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení § 5 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d), f) bod 3 zákona o silničním provozu byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců, jelikož dne 13. 5. 2019 v 09:17:57 hodin v Praze 4 na ulici Hornocholupická ve směru jízdy od ulice Podchýšská k ulici Do Lipin, řídil motorové vozidlo, přičemž nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou místní úpravou na pozemní komunikaci a v úseku, kde byla povolena rychlost 30 km/h, jel rychlostí 53 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, byla žalobci jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 50 km/h, což je o 20 km/h vyšší, než je v konkrétním místě dovoleno. Dále byl žalobce policistou Policie ČR vyzván, aby se podrobil orientačnímu vyšetření podle zvláštního právního předpisu pomocí přístroje Alcotest Dräger ke zjištění, zda nebyl během jízdy pod vlivem alkoholu, přičemž se tomuto vyšetření odmítl podrobit. Proto byl policistou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda nebyl během jízdy pod vlivem alkoholu, čemuž se rovněž odmítl podrobit. Žalobce tím porušil povinnosti uložené mu v § 4 písm. c) a § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.
2. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů; v daném místě nebyla rychlost omezena do 30 km/h; nebyly dány předpoklady pro výzvu k dechové zkoušce; žalobce se chtěl podrobit a podrobil se lékařskému vyšetření s negativním výsledkem na přítomnost alkoholu v krvi.
3. Soud posoudil námitku ohledně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu následovně.
4. Ze snímku měření rychlosti vozidla žalobce je patrné, že rychlost vozidla žalobce byla změřena před dopravní značkou B20a -30 km/h. Provedeným dokazováním při soudním jednání prostřednictvím www.mapy.cz a důkazů předložených žalobcem (snímky komunikace, názorný popis úseku měřeného policií) má soud za prokázané, že v daném úseku ulice Hornocholupická v zastavěné oblasti jsou umístěny dopravní značky B20a - 30 km/h a zároveň se zde nachází množství křižovek z důvodu existence bočních ulic navazujících na danou komunikaci ze zastavěné části nalevo ve směru do centra. Policie pořídila snímek dopravní značky B20a - 30 km/h, před kterou byla žalobci zjištěna jeho rychlost a díky zde umístěné autobusové zastávce lze přesně identifikovat místo změření. V době měření se vozidlo žalobce nacházelo za křižovatkou ulic V Hájkách a Hornoměřolská směr centrum a před dopravní značkou nejvyšší dovolené rychlosti 30 km/h.
5. Žalobce již při jednání u správního orgánu I. st. namítal, že v místě změření byla přípustná rychlost 50 km/h, neboť byl změřen před dopravní značkou B20a - 30 km/h. Správní orgán I. st. k tomu uvedl, že se jedná o úsek pozemní komunikace, kde jsou opakovaně umístěny svislé dopravní značky B20a upravující nejvyšší dovolenou rychlost na maximálně 30 km/h a to vždy za hranicí křižovatek. V odvolání žalobce shodně jako v žalobě namítl, že byl změřen před značkou B20a - 30 km/h a předchozí křižovatka vedla k omezení rychlosti na 50 km/h. K tomu žalovaný uvedl, že dle úředního záznamu č. j. KRPA-186982-6/PŘ-2019-001406, ve kterém je přesně určeno místo, kde probíhalo měření rychlosti

projíždějících vozidel, místo je definováno jako Praha 4, ulice Hornocholupická, u sloupu veřejného osvětlení č. 429929, ve směru jízdy od ulice Podchyšská, směrem do ulice Do Lipin. V daném úseku platí rychlostní limit stanovený na 30 km/h v celé délce, což bylo ověřeno na internetové adrese <https://www.google.cz/maps>. Z výše uvedeného nelze konstatovat, že by správní orgán I. stupně svévolně dovodil, že odvolatel překročil v daném místě nejvyšší dovolenou rychlost. Soud nepovažuje takovou argumentaci žalovaného za dostatečné vypořádání se s námitkou žalobce ohledně režimu přípustné rychlosti v místě změření z důvodu předchozí křižovatky s ulicí V Hájkách.

6. Podle § 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, je *zákaz, omezení nebo příkaz ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou*. Podle § 2 písm. w) zákona o silničním provozu je *křižovatka místo, v němž se pozemní komunikace protínají nebo spojují; za křižovatku se nepovažuje vyústění polní nebo lesní cesty nebo jiné účelové pozemní komunikace na jinou pozemní komunikaci*. Podle písm. x) téhož ustanovení je *hranice křižovatky místo vyznačené vodorovnou dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá se symbolem Deje přednost v jízdě!" nebo "Příčná čára souvislá s nápisem STOP"; kde taková dopravní značka není, tvoří hranici křižovatky kolmice k ose vozovky v místě, kde pro křižovatku začíná zakřivení okraje vozovky*. Podle 6 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., zákona o pozemních komunikacích je *místní komunikace veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce*. Podle 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., zákona o pozemních komunikacích je *účelová komunikace pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků*.
7. Z panoramatických snímků místa změření rychlosti vozidla žalobce na www.mapy.cz je patrné, že v místě změření rychlosti vozidla žalobce se nachází sloup veřejného osvětlení a že předmětná opakovaně umístěná dopravní značka B20a - 30 km/h se nenachází na hranici předcházející křižovatky ulic V Hájkách a Hornoměřolupská, nýbrž 20 metrů za hranicí křižovatky.

Pozice vozidla před 1. dopravní značkou odpovídá pozici vozidla žalobce v době měření rychlosti.

Vzdálenost hranice křižovatky V Hájkách a Hornoměřská a dopravní značky B20a - 30km/h

8. Rozhodný skutkový stav se zřetelem k zákonné úpravě v dané věci vyžadoval nejen pečlivou skutkovou úvahu o umístění vozidla a dopravní značky, ale i právní úvahu o křižovatce V Hájkách a Hornoměřská, resp. o povaze komunikace – ulice

V Hájkách, zda jde o účelovou komunikaci nebo místní komunikaci (srovnej § 2 písm. w) zákona o silničním provozu). Složitost dopravních poměrů vyžadovala podrobnější odůvodnění, než jak učinil žalovaný, proto v této části soud považuje odůvodnění rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné vzhledem k obsahu odvolání. Zároveň má soud za to, že závěr o překročení nejvyšší povolené rychlosti o 20 km/h je nezákonný, neboť již opakované umístění dopravních značek B20a - 30 km/h zjevně v reakci na přilehlé komunikace vedlo k legitimnímu očekávání řidičů, že přilehlé komunikace směřem k zastavené části obce nejsou pouze účelové komunikace, nýbrž jde o místní komunikace. Nehledě k objektivní nemožnosti řidiče jedoucího na hlavní komunikaci rozlišit povahu přilehlých komunikací ze zastavené části obce. Proto přítomnost křižovatky V Hájkách a Hornoměřolupská měla vliv na platnost předchozího dopravního značení B20a - 30 km/h (§ 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb.). V úseku mezi hranicí křižovatky V Hájkách a Hornoměřolupská a dopravní značkou B20a - 30 km/h platila zákonná úprava rychlost ve výši 50 km/h, proto se žalobce v tomto krátkém úseku nedopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. V této části je žaloba důvodná, avšak jak dále uvedeno, daná vada nezaložila nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť neměla vliv na právní postavení žalobce.

9. Žalobce v části přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu namítá, že nebyly dány předpoklady pro provedení orientační dechové zkoušky, neboť policista neměl na základě čeho mít pochybnosti o alkoholu prostém stavu žalobce, přičemž takové pochybnosti k výzvě žalobce neuvedl; žalobce se neodmítl podrobit orientační dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření, kterému se podrobil s negativním výsledkem; žalobce nebyl řádně vyzván a poučen o následcích odmítnutí dechové zkoušky (zárodek obecného žalobního bodu 29 o tom, že nebyl *v souladu se zákonem poučen*, byl doplněn při jednání soudu). Dále žalobce namítl obecně absenci společenské nebezpečnosti.
10. Žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí a tam uvedenou judikaturu. Žalobce se sice dobrovolně podrobil lékařskému vyšetření téhož dne v 12.35 hod. v Nemocnici na Bulovce s negativním výsledkem na přítomnost alkoholu, ale odběr krve byl proveden po více jak 3 hodinách od zastavení vozidla. S takovým odstupem nelze považovat zjištěný stav alkoholu v těle za totožný se stavem v době řízení vozidla vzhledem k přirozenému odbourávání alkoholu z těla.
11. Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.*
12. Podle § 124 odst. 12 písm. f) zákona o silničním provozu *při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu7) ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem.*
13. Dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu *je řidič povinen se podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu7) ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem...* Dle poznámky pod čarou v zákoně je tímto zvláštním právním předpisem zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými

tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami (zrušen zákonem č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek).

14. Podle § 20 odst. 1 písm a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, *je orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. Dle odst. 2 – 4 téhož ustanovení v případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Spočítává-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátořem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem⁸⁾, odborné lékařské vyšetření se neprovede. Za účelem stanovení krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických toxikologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření (dále jen "toxikologické vyšetření").*
15. Během policejního zákroku byl pořizován obrazový i zvukový záznam, nikoli však v úplném rozsahu a není uložen chronologicky. Ve správním řízení byl proveden výslech obou policistů. Součástí správního spisu je žalobcem předložený protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem pomocí odběru krve dne 13. 5. 2019 v 12 : 45 hod. s negativním výsledkem na přítomnost alkoholu v krvi žalobce. Zákrok policie započal v 9 : 17 hod.
16. K obrazovému záznamu zákroku je nutno uvést, že byl eufemicky řečeno nepřehledný z důvodu jednání tam přítomné současné právní zástupkyně žalobce. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že uposlechnutí výzvy policisty k dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření je úkonem osobní povahy, který má provést samotný řidič. Účast přítomného advokáta při zákroku policie má být realizována pouze v rovině poskytnutí právních rad řidiči a doplnění jeho tvrzení policii, nikoli aktivního zasahování do úkonů policie. Je na řidiči, aby policii sdělil své stanovisko, zda se podrobí dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření, a nikoli, aby zjištění vůle řidiče policie realizovala prostřednictvím zástupce řidiče. Výzvou policie k orientační dechové zkoušce nebo k lékařskému vyšetření za účelem zjištění alkoholu v těle řidiče není zahájeno správní řízení. S nepodmíněností účasti zástupce řidiče souvisí faktor času při provádění úkonů za účelem zjištění požití alkoholu řidičem. Lidské tělo postupně odbourává alkohol, proto časový odstup má vliv na zjištění alkoholu v těle řidiče, tím i účinků alkoholu na řidiče. Z obrazového záznamu i nesporného tvrzení žalobce je patrné, že zákrok policie trval několik hodin (začátek 9 : 15 – odběr krve 12 : 45). K tomu soud konstatuje, že přestupek podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je spáchán prvním odmítnutím poskytnout součinnost k provedení *vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou*. Změna stanoviska řidiče, tedy poskytnutí skutečné součinnosti (nikoli jen verbálně), může mít vliv na naplnění materiálních znaků přestupku, ale musí se tak stát v krátkém časovém odstupu, aby byla zachována relevance zjištění ovlivnění řidiče alkoholem v době přerušení jízdy řidiče policií a také aby byl zachován proces zákroku policie. Není tak důvod setrvat v několikahodinové diskuzi s řidičem, jak se stalo v posuzované věci. Následné dobrovolné podrobení se lékařskému vyšetření s větším časovým odstupem (zde 3 hodiny) s negativním výsledkem je pro posouzení

přestupkové odpovědnosti žalobce bez právní relevance z důvodu uplynutí zásadní doby od okamžiku, kdy byl vyzván k dechové zkoušce, aby byl prokázán stav v době řízení vozidla. Skutečnost, že policisté odvezli žalobce k lékařskému vyšetření, přestože zákrok ukončili, je také bez právní relevance k posouzení věci. Součinnost policie byla nadbytečná, zřejmě v důsledku absence flexibilně reagovat na vývoj situace, nijak tím nevznikla nová možnost zproštění přestupkové odpovědnosti žalobce za předchozí neuposlechnutí výzvy.

17. Je nesporné, že k dechové zkoušce žalobce nedošlo. Z obrazového záznamu je patrné, že advokátka žalobce od samého počátku namítala nezákonnost výzvy policie s odkazem na ustanovení zákona i obsahu webové stránky policie, tudíž žalobce dechovou zkoušku odmítl. Pokud žalobce kontaktoval svého advokáta, je z toho patrné, že se odmítal podrobit orientační dechové zkoušce. K provedení dechové zkoušky nebyla nutná součinnost jakékoliv další osoby kromě řidiče a policisty. Nevyhovění výzvy policisty je naplněno neposkytnutím součinnosti k provedení dechové zkoušky nebo lékařského vyšetření, není nutné výslovně projevit nesouhlas. Nesouhlas lze projevit i konkludentně nesoučinností, která brání dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření. Pasivní rezistence nebo opakovaně měněné stanovisko k dechové zkoušce či odběru krve je projevem nesouhlasu se podrobit dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření. Dle obrazového záznamu byl žalobce v 9 : 40 hod opakovaně vyzván k dechové zkoušce, aniž by s tím projevil souhlas (čas záznamu 11:46 a záběr na hodinky advokátky). Pomine-li soud polemiku advokátky ohledně zákonnosti výzvy, žalobce mlčel a součinnost neposkytl, tudíž se výzvě nepodrobil. Následně advokátka sdělila, že se žalobce podrobí lékařskému vyšetření („půjde na krev“), k odběru krve však žalobce odveze advokátka. K tomu policista uvedl, že k lékařskému vyšetření odveze žalobce policie. V důsledku čehož advokátka vznesla dotaz na základě čeho a požadavek na sejmutí slunečních brýlí policisty. K následné výzvě policisty na lékařské vyšetření odběrem krve advokátka odpověděla, že nikoli (záznam 16 : 48). Žalobce ve správním i soudním řízení předložil autentický přepis záznamu zákroku policie, soud proto překvapuje, že bez ohledu na záznam a tomu odpovídající přepis provedený žalobcem žalobce nadále namítá, že se neodmítl podrobit zjištění, zda byl pod vlivem alkoholu, případně že sám požadoval v 9:40 hod lékařské vyšetření odběrem krve. Zástupkyně žalobce sice dané tehdy sdělila, ale následně provedení lékařského vyšetření odmítla. Takový postoj nelze hodnotit jinak, než odmítnutí výzvy policisty a porušení povinnosti řidiče podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. Pokud řidič uvede, že se podrobí zjištění alkoholu, aby takový souhlas následně popřel a neposkytne součinnost ke zjištění, zda je pod vlivem alkoholu či nikoli, potom se odmítl podrobit vyšetření a tím naplnil formální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Dle obrazového záznamu advokátka žalobce v 11:40 hod. (takto čas uvedl policista na záznamu) uvedla, že se žalobce dechové zkoušce podrobí, což policie z důvodu časové prodlevy více jak 2 hodin odmítla (žalobce měl být dle tvrzení policisty v záznamu vyzván v 9 : 17 hod.). Policie postupovala v souladu se zákonem, neboť souhlas s lékařským vyšetřením s odstupem 2 hodin by měl zásadní vliv na zjištění alkoholu řidiče v době zahájení zákroku. Dodatečný souhlas byl bez právní relevance již dříve dokončeného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Nehledě k tomu, že již dříve žalobce verbálně projevil vůli se podrobit vyšetření, aby následně takový souhlas popřel. Žalobou uvedený rozsudek NSS č. j. 9 As 36/2017 – 48 nelze v posuzované věci aplikovat, neboť se jednalo o zcela odlišnou situaci. V tam posuzované věci se řidič podrobil dechové zkoušce, ale odmítl se podrobit orientační

zkoušce na přítomnost jiných návykových látek a ihned požádal o odborné lékařské vyšetření. Byla tak dána časová souvislost s prvotní výzvou policie (rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 5 A 44/2016 – 69).

18. Žalobce namítá, že nebyl poučen o následcích odmítnutí se podrobit vyšetření na alkohol v těle žalobce. Z obrazového záznamu neplyne, že by žalobci bylo poskytnuto poučení o následcích nevyhovění výzvy k dechové orientační zkoušce a lékařskému vyšetření. Vzhledem k obecnému odkazování policistů na zákon při zákroku má soud za to, že žalobce nebyl poučen o následcích nevyhovění výzvy policisty. Zároveň však má soud za to, že taková povinnost policistům nevznikla z důvodu přítomnosti advokátky žalobce, která dle obrazového záznamu měla znalosti v dané oblasti přestupkového práva, proto nebyl důvod poskytovat žalobci takové poučení. Sice, jak výše uvedeno, z důvodu absence vedení správního řízení, nebyl žalobce procesně zastoupen, ale právní pomoc mu byla intenzivně poskytována, proto nebylo důvodu poskytovat poučení o následcích, které mu byly známy. Zároveň soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 146/2015 -54, dle kterého nedbalostní forma zavinění deliktů odpovědnosti za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu ve spojení s povinností účastníka provozu se řídit pravidly provozu na pozemních komunikacích a pokyny policisty (§ 4 písm. b) zákona o silničním provozu) nevyžaduje poučení o následcích odmítnutí vyšetření přítomnosti alkoholu.
19. Co se týče námitky, že předpokladem výzvy k podrobení se dechové zkoušce nebo lékařskému vyšetření je důvodné podezření z ovlivnění alkoholem, se soud ztotožňuje s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 146/2015 – 45, které lze zcela převzít i po nové úpravě zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Dle daného usnesení je *pravomoc Policie ČR nařídít provedení lékařského vyšetření dána § 5 odst. 1 písm. f), resp. § 124 odst. 10 písm. f) a g) zákona o silničním provozu. Rozšířený senát v tomto ohledu souhlasí se závěry šestého senátu, že zákon o silničním provozu a zákon č. 379/2005 Sb. jsou nezávislé právní úpravy. Ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb. pravomoc Policie ČR žádným způsobem nezužuje, naopak ji rozšiřuje na další činnosti, nikoli pouze na kontroly řidičů motorových vozidel, zda jsou ovlivněni alkoholem – srov. § 16 odst. 1 uvedeného zákona: činnost, při níž by [osoba] mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek. Zákon o silničním provozu ve svém § 1 upravuje práva a povinnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu (dále jen "pozemní komunikace"), pravidla provozu na pozemních komunikacích, úpravu a řízení provozu na pozemních komunikacích, řidičská oprávnění a řidičské průkazy a vymezuje působnost a pravomoc orgánů státní správy a Policie České republiky (dále jen "policie") ve věcech provozu na pozemních komunikacích. Smyslem a účelem zákona č. 379/2005 Sb. vyjádřeným v jeho § 1 je stanovení opatření směřujících k ochraně před škodami na zdraví působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, opatření omezující dostupnost tabákových výrobků a alkoholu, působnosti správních úřadů a orgánů územních samosprávních celků při tvorbě a uskutečňování programů ochrany před škodami působenými užíváním tabákových výrobků, alkoholu a jiných návykových látek. Předmět úpravy obou právních norem je tedy odlišný a na sobě nezávislý, nejsou tedy – shodně se závěry šestého senátu – ve vztahu lex specialis a lex generalis.*
20. Otázka, kterou se rozšířený senát zabýval, musí být posouzena z hlediska smyslu a účelu činnosti Policie ČR v dané oblasti. Dle § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, úkolem policie je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, plnit (...) další úkoly na úseku

vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony. Více než jinde se zde pokračování 2 As 146/2015 - 47 projevuje preventivní funkce policejní činnosti, totiž předcházet trestné činnosti, odhalovat a šetřit trestné činy a přestupky a stíhat jejich pachatele a zamezovat tak vzniku škod na zdraví, životě a majetku [srov. dále např. § 67 odst. 1 písm. b), c) zákona o Policii České republiky]. Dle § 124 odst. 10 písm. f) a g) zákona o silničním provozu [při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména (...) vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, resp. jinou návykovou látkou. Stejně tak dle § 5 odst. 1 f) a g) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, resp. jinou návykovou látkou než alkoholem.

21. *Tyto činnosti vykonává Policie České republiky zcela rutinně, pravidelně i nahodile, bez toho, že by před „rozhodnutím“ o provedení silniční kontroly řidiče měla jakékoliv nutné podezření z ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Jiný přístup je z povahy silničního provozu vyloučen. I když lze v provozu vysledovat občas vozidla vymykající se způsobem jízdy ostatním vozidlům, jistě nelze dohled a následnou kontrolní činnost omezovat jen na jejich řidiče. To platí tím spíše, je-li uplatňován přístup tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení vozidel. Také proto je § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu koncipován jako tzv. ohrožovací delikt. Odpovědnost řidiče nastupuje již tím, že vykonává činnost, při níž by mohl výše zmíněné právní statky i jen ohrozit, aniž by bylo vyžadováno způsobení škodlivého následku. Hustota silničního provozu daná počtem provozovaných vozidel a osob disponujících řidičským oprávněním k jejich řízení zřejmě ani jiné rozumné legislativní řešení zajišťující bezpečný a plynulý provoz neumožňuje.*
22. Jestliže policista může při dohledu na bezpečnost silničního provozu vyzvat řidiče, aby se podrobil vyšetření na alkohol či jinou návykovou látku, aniž by musel mít podezření z ovlivnění řidiče alkoholem či jinou návykovou látkou, nemuseli v posuzované věci mít policisté *důvodné podezření*, že žalobce řídil vozidlo *pod vlivem alkoholu*, aby jejich výzva vůči žalobci byla v souladu se zákonem. Soudu se jeví tvrzení policistů v obrazovém záznamu o tom, že jim žalobce sdělil, že předchozí noc konzumoval několik piv jako autentické, ale pro posouzení věci nerozhodné s ohledem na výše uvedené usnesení NSS. Daný výklad však neznamená, že nelze vyloučit šikanózní výkon pravomoci policie při provádění úkonů za účelem zjištění, zda řidič není pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. V dané věci lze šikanózní výkon pravomoci policie vyloučit, jestliže žalobce namísto časově i invazivně zcela neintenzivní dechové zkoušky zvolil několikahodinovou bezvýhodnou debatu s policisty a následně poté bezúčelný odběr krve, tedy zásah nesrovnatelně intenzivnější.
23. Žaloba také odkazovala na výše citované usnesení rozšířeného senátu NSS, avšak citací vytrženou z kontextu rozsudku jako celku. Právní zástupkyně v žalobě i během zákroku policie citovala webové stránky policie, dle kterých z § 5 odst. 1 písm. f) a § 124 odst. 9 písm. f) zákona o silničním provozu *nevyplyvá, že by policista mohl dechovou zkoušku provést pouze na základě podezření nebo důvodné domněnky, že je řidič pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky*. Soud neshledává rozpor mezi veřejnou prezentací policie a postupem policistů, resp. výše uvedeným výkladem soudu, jestliže policie na webových stránkách sděluje, že ze zákona neplatí, že by policista měl provést výzvu pouze v případě podezření. Jinak řečeno, dle webové stránky policie policista může vyzvat řidiče k dechové

zkoušce bez ohledu na to, zda je dáno podezření nebo důvodná domněnka o tom, že je řidič pod vlivem alkoholu. Žalobní námitka se míjí s obsahem citovaného odkazu webové stránky.

24. Žaloba obsahovala obecnou námitku absence společenské nebezpečnosti. Nelze vyloučit, že daná námitka se týkala původně společného předmětu soudního řízení a to zadržení řidičského průkazu, který byl z důvodu příslušnosti soudního senátního oddělení vyloučen k samostatnému projednání. K námitce soud uvádí, že materiální znaky přestupku byly v dané věci dány naplněním formálních znaků přestupku. Žalobce netvrdil okolnosti, které by vylučovaly zákonem požadované materiální znaky přestupkového jednání. Zároveň takové případné okolnosti neplynou z obsahu správního spisu.
25. Žalobci byla za spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25 000,-Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců podle § 125c odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně v souladu s absorpční zásadou uložil žalobci trest v zákonné sazbě za přestupek nejpřísněji trestný (§ 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, a to v nejnížší možné sazbě, jestliže dle § 125c odst. 5 písm. a) a odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu lze za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu uložit pokutu od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od 1 roku do 2 let. Pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí jako celku je nerozhodná jakákoliv nezákonnost v rozsahu viny za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť s ohledem na uložený nejnížší možný trest za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu v případě nezákonnosti dalšího přestupku žalobou napadené rozhodnutí obstálo, jelikož by daný trest bylo možné žalobci uložit i bez prokázání viny dalšího přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.
26. Soud přezkoumá správní rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, ale případná nezákonnost nebo jiná vada řízení vede ke zrušení rozhodnutí pouze tehdy, jedná-li se o takový zásah do práv žalobce, že díky přítomnosti vady řízení nebo rozhodnutí se změnilo právní postavení účastníka. Pokud byla žalobci uložena v souladu se zákonem minimální zákonná sankce za souběžný přestupek s vyšší zákonnou sazbou, je vyloučena jakákoliv změna uložené sankce ve prospěch žalobce v důsledku nezákonnosti o vině za další souběžný přestupek s nižší zákonnou sazbou trestu, neboť rozhodnutí o vině za přestupek s nižší sazbou trestu neměl vliv na výši uloženého trestu.
27. Soud na základě výše uvedeného žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěšný nebyl, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 19. 10. 2022

Mgr. Kamil Tojner v.r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.